

ARCHIVE COPY

Please return.

Second Class
Postage Rate
Paid at
New York, NY

Outreach

Հրատարակվող Կաթոլիկական Արևելահայ Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի
A Publication of the *Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America*

Volume XIII, Number 7 — November 1990

Ordination of New Priest in Cilician Seminary

On October 28th Deacon Jean-Pierre Tchiftjian, a 1987 graduate of the Cilician Seminary, was ordained a priest and entered the monastic Order of the Cilician Catholicate. During the past two years he served in the Catholicate in Antelias as assistant to the Sacristan of the Cathedral, a teacher of religion in a community school, and assisting in editing the Cilician See's monthly review HASK. His Grace Bishop Zareh Aznavorian celebrated the Divine Liturgy and conducted the ordination service, giving the candidate the new name, Krikor. The name was chosen because this year is the 50th anniversary of the consecration of the Cathedral in Antelias which bears the name of St. Gregory the Illuminator. In his sermon Bishop Zareh presented the biblical image of the priest as a messenger and ambassador of God. In explaining the name Krikor he described its Greek origins with the meaning of being awake, *artout*, signifying the need to always be alert and a watchman of God. "Be worthy of your name—awaken mentally and spiritually and through your actions our people will also be awakened spiritually," he said. Catholics Karekin II blessed the newly ordained priest and exhorted him to give tangible expression to God's grace imparted on him today.

Enthronement in Jerusalem

Photo by Garo Photo Studios

The newly-elected Patriarch of Jerusalem, Archbishop Torkom Manoogian is seated surrounded by fourteen Bishops who attended the Enthronement ceremonies in Jerusalem. Standing in the foreground is Bishop Sahag Aivazian, Prelate of the Diocese of Greece, who represented the Cilician See. Bishop Aivazian is presenting congratulations on behalf of His Holiness Karekin II. On October 27, following Vespers services, the newly-elected Patriarch of the Apostolic See of Jerusalem was led into the Cathedral of St. James where he solemnly made his oath. The next day, Sunday, October 28, the Patriarch officiated at his first Patriarchal Divine Liturgy in the Cathedral. The Catholicate of Cilicia and the Patriarchate of Jerusalem have historical ties spanning five centuries. We congratulate His Beatitude with the confidence that his leadership will usher in a new era for the Patriarchate of Jerusalem.

Patriarch of Constantinople Enthroned

Archbishop Mesrob Ashtjian (right) with Archbishop Aram Keshishian (left), Prelate of Lebanon, and Metropolitan Damaskinos of Switzerland during the joint-commission of the Orthodox and Oriental Orthodox Churches. (See story on page 2).

January 12 Dinner-Dance Will Honor Dr. and Mrs. Haroutune & Shaké Mekhjian

A gala dinner-dance on January 12, 1991 will benefit earthquake relief efforts by the Prelacy and the Land and Culture Organization, and will honor Dr. and Mrs. Haroutune and Shaké Mekhjian of Alpine, New Jersey. The dinner-dance will take place at The Palisadium in Cliffside Park, New Jersey and will feature entertainment by Adiss Harmandyan and Jacques Kodjian.

Dr. and Mrs. Mekhjian have been devoted supporters with both time and money of many Armenian and non-Armenian causes as well as providing extensive humanitarian aid to patients with heart-related diseases. Dr. Mekhjian is a prominent heart surgeon and is currently Director of Cardiac Surgery at St. Joseph's Hospital in Paterson, N.J. Reserve the date and watch for details.

The Enthronement of the newly-elected Patriarch of Constantinople, Archbishop Karekin Kazanjian, took place October 13, 1990. Archbishop Mesrob Ashtjian, who was to have attended as representative of the Cilician See, unfortunately had to cancel his plans at the last moment. Archbishop Ashtjian sent a message of congratulations to the Patriarch wishing him success and asking for God's guidance for the new Patriarch as he begins his service. "The Armenian Church is going through a historic time," Archbishop Ashtjian said, "and now with the coming of the 1700th anniversary of Christianity in Armenia, new horizons are opening up with new challenges which must be met."

The following editorial appeared in the November 1990 edition of The Word, published by the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America. Its message gives one pause to think.

What Ever Happened To Sacrifice?

There was a time when everything we did in the life of the Church was done with the thought of sacrifice. Thus our obligations to the Church were carried out with that in mind. We taught church school, or sang in the choir, or served on the parish council, or were an altar server, or a reader, or an usher or any other such ministry, and we did it with a great deal of joy because we wanted to make of it "a sacrifice unto the Lord." We were always taught by our parents and our venerable clergy in our churches that this type of service was somehow required by our Lord. And so it was! We even went further with this concept and took the "extra step." Our sacrifice was made not only toward the parish, but to the Church as a whole. The Archdiocese was very much a part of that personal sacrifice. During the "golden years" of our youth movement (SOYO), we would script and save from our after-school jobs, Christmas and birthday gifts from parents and relatives, so that we could participate in what was then called SOYO "Conventions." Our parishes never subsidized us. It was unthinkable to even ask for financial help. We participated in the affairs of the church as part of our sacrifice. Very often whole chapters of our youth group and choir, and church school teachers would rent a bus, and away we would go, having a great time all the way. Time brings change, so it seems. Some people do not understand the concept of personal sacrifice. They often want to be recognized or reimbursed for everything they do for the church, both on a parish level and an archdiocesan one. With this kind of thinking, our churches will be unable to participate in all that is expected of us because the funds are not available from our churches for everything. Some of our parishes are barely making it, just covering their basic expenses and utilities. This may very well be because we Orthodox Christians have never learned the biblical concept of tithing—giving back to the Lord what He has most generously given to us. If we tithed, our churches would have more, we could fund more meaningful programs and still save for a rainy day. God only knows, every parish has its rainy day! Maybe our Lord is trying to tell us something.

Real sacrifice means deep commitment on the part of the individual. Sacrifice is love made visible. One sacrifices because one loves what one is doing and sees a definite need for that kind of ministry. When, one sacrifices, one does so because he or she sees a real need for fulfillment. Many blessings come from sacrifice.

Can you imagine where our parishes would be today if all our parishioners would make more sacrifices for their churches? It is getting increasingly difficult to find church school teachers, choir members, altar servers, and good people to serve on our parish councils and church organizations. I for one am tired after twenty-eight years in the priesthood of "begging" people to service their church. It gets increasingly difficult. And where do you think we would be in our parishes if all our people would tithe? If all of us would give 10% of our income and time to the Lord, through the church, we would not have to kill ourselves with some of the

(Continued on page 3)

OUTREACH

A monthly publication of the Armenian Apostolic Church of America

Archbishop Mesrob Ashjian, Prelate

Martiros M. Haftvani, Managing Editor

Iris Papazian, Editor

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly, except for a combined July-August issue, by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th Street, New York, NY 10016, (212) 689-7810. Unsolicited manuscripts are welcome; please include a stamped, self-addressed return envelope. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, NY 10016. Postmaster: Send address changes to OUTREACH, 138 E. 39th Street, New York, NY 10016.

ԿԱՐԵԼԻ՞՞ Է ՀԱՅԵՐԷՆ ՍՈՐՎԻԼ ԵՐԵԲ ԸԱԲՓՈՒԱՅ ՄԷՋ

Գեր նոր վերադարձած ենք մեր ամառային հայերին լեզուի արագընթաց դասաւանդութիւններէն: Այս ծրագիրը բորձարունեցաւ Հարթթորտի համալսարանին մէջ (Գնէթիթթ) 29 Յուլիսէն մինջեւ 19 Օգոստոսի կերպակէն: Երկրորդ տարին ըլլալով հովանաւորուած էր Արեւելեան թէմի Առաջնորդարանի Ստումնական Խորհրդի կողմէ, այս տարի՝ արդէն՝ թեամբ Տորթ. Արսինէ Օշականի: Շատերու համար, հայերէն սովեցնել այս օտար պիեքու վրայ, կարծես անհաս երազ մըն է որ կը հետապնդուի շարունակ: Արդեօք մինք որ չսովոր կարողանանք գալիս իրականացնել: Մեր պատասխանատուութեան յանձնուեցան երկրորդական վարժարանի տարիք ունեցող պատանի-պատանուհի, ժամանած մեծ Ամերիկայի չորս ծագերէն, Քարիֆորնեայէն, Քէթսայէն, Ուաշինկթըն Տի-Սի-յէն, Նիւ Եորք - Նիւ ձըրքիէն, Մէնէ-չուսթիէն եւ Քլենթիթիթթէն: Զշմարիտ մարդկային խճանկար մ'ունէինք մեր դիմաց, կազմուած գանազան անկկուրթեամբ եւ կարողութեամբ աշակերտներէ եւ անոնց հայերէն լեզուի ընդունակութեան մակարդակն ու ըմբռնումը: Ձիւրթապէս ամէնքն ալ առողջ, կայտառ, կրակոտ սեւ եւ (այս) կապոյտ աչքերով էին, պատրաստ ըմբռնելու իրենց մատուցուած եւ գուարձանատու ամէն արեթով: Բաժնեցինք գիրենք երկու խումբերու՝ անգլիական ամէնօրեայ վարժարանէ եւ արդէն տիրապետած էին իրենց մայրենի լեզուին: արձանագրուած էին այս դասնաբացերն, ըսին թէ քան մ'աւելի կուզէին սովորել եւ նոր բարեկամութիւնները մշակել իրենց ազգակից-տարեկիցներուն հետ: Առանձին խնամք կը տարուեր ամէն մէկ աշակերտի: Օրէ օր, հայերէն գիրն ու բարբառը դարերեցան լոկ նշաններ ըլլալէ, դարձան ասուն ու կենդանի լեզու ողմով տղաքը իրար հետ կը հարցրակցէին հարցաուորէն: Ընդհանուր արձամբ ամէնքն ալ

հպարտ էին ամէն մի նոր նուաճումով, ամէն մի նոր հնչուի ըմբռնումով: Մին կ'ըսէր՝ «մեծ մայրս պիտի ուրախանայ», միւրը՝ «ծնողքս պիտի գարմանան երբ իրենց հայերէն պատասխանեն»: Ուրիշ մը թէ՛ «տուն հեռաձայնեցի, մօրս ըսի՝ թէ հայերէն կը կարդամ ու կը գրեմ, ականջներուն չի հաւատաց»: Մեծամասնութիւնը «այիւս օտարի մը պէս պիտի չնայիմ երբ շուրջս հայերէն խօսին, ես ալ պիտի մասնակցիմ խօսակցութեան»: Ունեցան որակաւոր դասախօսներ որոնք զարգացուցին ոչ միայն աշակերտութեան ալ նաեւ հիւր հասարակութեան հայաբխական պաշարը: Ունեցան նաեւ երկիւզու հայ գրականներեան դասեր: Հայերէն հարգատ բարբառի գուգահեռ Շէքսպիրեան լեզուով ունկնդրեցին Մեծարեանցն ու Գուրեանը, Միամանթօն ու Վարուժանը, Թումանեանն ու Սեւակը եւ այլն...: Մեզի, ուսուցչական կազմին համար, կարելի չէր բաւականանալ միայն դասատու ըլլալով, եղանք խորհըլըդատու, յորդորող, համբերող սկանյի, խրատոյտ եւ ծնողաց ներկայացուցիչ: Ստեղծուեցաւ հարգատ մթնոլորտ մը, ուր ամէն ոք ազատ գգաց իր միտքն ու կարծիքը արտայայտելու: Թէ ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները կը թրթրային քանաստեղծի սարուրին հետ, գոյատեւելու ու յարթեանկէ կամքի ցրանք տեղաւորութեան պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: Անոնք գացին մինչեւ իրենց ազգին արձատները, հպարտ գգացին իրենց Տիգրանեցու, Արտաշէսներով ու Լեւոններով, կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը: «Գրամ»ները կարծես պարզամ մ'ունէին հայկերէնը, անոնք միայն իրենց հոգիներով, ինչպէս այս մատղաշ հոգիները

The first in a series of articles about how you can help the Church and yourself

GIVING IS RECEIVING: CHARITABLE ANNUITIES

by Rosilyn H. Overton, CFP

You can keep your income from gifts to the church. This may sound impossible or risky, but it's not. The principal amount of your gift is kept separate from other church funds. It's invested in government securities. You receive a check on the 15th of every month, or you can send a check to a loved one. You also get a lower tax rate and a charitable deduction. The tax status of your Social Security is not affected.

While everyone would like to be generous, helping the Church and helping those in need, sometimes it just seems that resources can't be stretched far enough to meet personal needs and also charitable impulses. This article is the first in a series of articles that will give concrete "how-to" information about various methods for charitable giving while retaining or gaining some personal benefit as well.

One of the simplest "Giving is Receiving" techniques is the charitable annuity. With this technique, you are guaranteed an income for the rest of your life when you make your gift to charity. If your gift is made to the Armenian Prelacy Endowment Fund, the principal amount of your gift will be retained in the Endowment Fund forever, with the income being used for church purposes. You can make an unrestricted gift that allows the Church to use the income for whatever purpose it is needed at the time, or you can specify the usage from several categories, including Christian education, Armenian education, social programs, earthquake relief, aid to refugees, publications, cultural programs and others.

This technique is ideal for those who have CD's and need the income from them. Once you make your donation, you no longer have to worry about renewing. Your check will be mailed to you each month, about the 10th of the month, to assure that it gets to you by the 15th. This can be a blessing to people who receive Social Security checks on the first of each month, allowing them to budget on a semi-monthly basis, rather than a monthly. And, of course, just as you can arrange to have your Social Security check sent directly to your bank, you can have your annuity check sent there as well. You can have an annuity that pays as long as either of two people live, such as a husband and wife, two brothers or sisters, or a parent and child. You can even give an annuity for the benefit of a child that you want to make sure always has income, but want to protect from spendthrift tendencies.

So far, this doesn't seem that different from putting your money into any type of long-term annuity, but Congress, to encourage charitable giving, has added some tax benefits as well. The donor will get an immediate tax deduction for part of the donation. How much will be deductible depends on the age of the person who will receive the income (called the annuitant), but the range is from about 40 to 60%. The older the annuitant, the larger the deduction. For example, a 71 year old person will get a deduction of \$5,217.20 on a donation of \$10,000. This deduction may allow you to sell some stock that you have wanted to sell, but couldn't because the taxes were going to eat up most of your profit, or just reduce your tax bill for this year.

In addition to this deduction right away, your lifetime income will be \$790 per year, but only \$466.90 will be taxable. If you are (again) a 71-year-old person in the 28% tax bracket, that is the equivalent of 9.7% per year taxable income from a CD, and it is guaranteed for life! If you have to pay state income taxes, it is the equivalent of an even higher interest rate.

Another benefit of this non-taxable income is lesser known. Unlike the income from tax-exempt municipal bonds, the tax-free portion of your income does not count as part of the amount of unearned income that can make your Social Security payments taxable. If you are on the borderline for this taxation, the charitable gift annuity can increase your after-tax income without pushing your income to the point where your Social Security payments become taxable.

Finally, there is an estate tax benefit to

you as well. If your assets (including your house, land and business) total more than approximately \$600,000, you could be subject to a tax on your estate that can go as high as 55% of that. It is surprising to many people who consider themselves of average means to discover that the government can take a major portion of the assets that they took a lifetime to build. The money that you donate through a charitable gift annuity will not be part of your estate, and therefore not subject to estate tax. Most people would rather decide for themselves where their hard-earned money will go, and not let the government decide for them, and this is one way to have your own way.

If you have a child or grandchild to whom you would like to give a cash gift each year, you might want to consider a "Christmas Annuity." For each \$1,000 that you donate, a gift check for \$60 will be sent to the child each Christmas for as long as he or she lives. Your gift to your grandchild will be sent in your name, and you will be remembered long after you are gone. The "Christmas Annuity" is a lovely gift for a Godchild or namesake, and while the usual minimum for a charitable gift annuity is \$5,000 (to keep down administrative costs), an exception will be made for the "Christmas Annuity," allowing you to donate only \$1,000. Your Federal tax deduction will be about \$440 for each \$1,000 that you give. You can give as many "Christmas Annuitites" as you wish.

Since you will be depending on your charitable gift annuity for your income, you will want to make sure that it is safe. All monies received for annuities will be retained in an account separate from other church funds, and escrowed in accordance with New York State law for as long as the annuitant lives. The remainder will go to the Prelacy Endowment Fund only after the annuitant dies.

The annuity funds will be invested only in securities of the U.S. Government or its agencies. This is a much more conservative investment strategy than banks or insurance companies use, so you can feel secure about your income.

You can call or write the Prelacy for a brochure about Charitable Gift Annuitites. The rates on the back of the brochure are for a single person, and are the rates agreed upon by the more than 1,000 member Conference on Gift annuities on April 6, 1989. They are designed to make sure that the majority of your gift remains as a permanent gift to the charity, no matter how long you live or what the fluctuations of the economy may be.

If you include your birthdate with your request for the brochure, a personal customized statement of what your income and tax deductions will be will be included. If you want a joint annuity, please include the names and birthdates of both people.

In future articles in this series, other "Giving is Receiving" techniques such as transfers of appreciated securities, gifting of a business interest, and gifts of insurance will be discussed.

If you want to remember the Church in your will or make a memorial gift, contact the Prelacy office for information on the Prelacy Endowment Fund.

Note: The tax figures in this article assume payments of income once per year. Monthly payment will cause slight variations. Income and tax figures vary proportionately with principal amounts other than as shown. The estimates of tax privileges are approximations. When you receive your Annuity or Life Income Agreement, a final statement will be issued.

Preparations for World Council of Churches World Assembly Begins

Archbishop Mesrob Ashjian attended the preparatory sessions for the upcoming 7th World Assembly of the World Council of Churches which will take place February 7-20, 1991, in Canberra, Australia.

U.S. delegates, accredited visitors and accredited journalists met in Chicago on August 22-24, in preparation for their participation in the upcoming World Assembly. Dr. Avery Post, former president of the United Church of Christ and chairperson of the Assembly Planning Committee, spoke to the assembled group about "The Vision of Canberra — The Dream and the Reality." In addition to the series of plenaries and workshops, the participants learned about the variety of Assembly print and audio-visual resources.

Canberra, the bustling federal capital of Australia, will be the site for the WCC's Seventh World Assembly. Appropriately, in the language of the Aboriginal people of Australia, Canberra means "meeting place." The theme of the 1991 Assembly, which convenes every seven years, is "Come, Holy Spirit—Renew the Whole Creation."

About 1,000 voting delegates selected to represent the Council's 311 member churches will participate in the Assembly and review the Council's work, set program policies, and outline new directions to guide this global ecumenical organization through the next seven years or so until the next Assembly is convened. About half of the delegates are expected to be laypersons, 40% women, 15% youth, and 25% Orthodox church representatives.

In addition to the delegates, it is expected that another 2,500 people will be attending as guests, accredited visitors, advisers, resource people, accredited journalists. Also invited are representatives of Christian world communities including the Roman Catholic church, world ecumenical bodies, other international organizations.

Representing the See of Cilicia will be Archbishop Ashjian, Archbishop Aram Keshishian, Mr. Ted Isaacs, Mr. Khachig Dedevar, and Ms. Manoushag Boyajian.

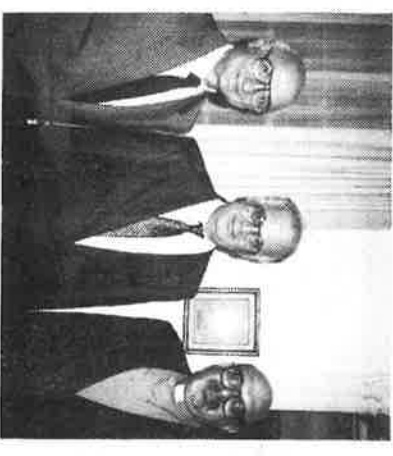
What Happened To Sacrifice?

(Continued from page 2)

gosh-darned fund raisers that we concoct most of the time, just to supplement our church budgets. I always fantasize that before the Lord calls me to the Kingdom, He will allow me to serve in a church where fund raisers to supplement the budget are not the *major* concern of a parish, but rather preparing people for the Kingdom of God!

Sacrifice is one such path to the Kingdom of God, whether we realize it or not. It is part of our Christian lifestyle that has somehow lost its importance and meaning over the years. It needs to be reinstated in the life of every Christian and of every parish. Just as every Christian needs to sacrifice for his or her church, so too the parish needs to sacrifice for the Archdiocese, because we all are part of the whole. We are all brothers and sisters in the Lord, and are part of the family of God. If our parish and the Archdiocese are to survive in this land, sacrifice by each of us is required.

Archbishop Ashjian Attends Reception for Prime Minister

Archbishop Ashjian with Ambassador Khalil Mekkaoui, left, and Prime Minister Selim El Hoss.

Archbishop Mesrob Ashjian, accompanied by Rev. Archpriest Moushegh Der Kaloustian, pastor of St. Illuminator's Cathedral, attended a reception for the Prime Minister of Lebanon, His Excellency Selim El Hoss, Monday evening, October 1. The Prime Minister was in the United States to attend the special World Summit for Children organized by the United Nations, as well as to address the General Assembly, which he did on Tuesday, October 2.

The reception took place at the residence of Lebanon's Ambassador to the UN, Mr. Khalil Mekkaoui. Also in attendance was Mr. Khachig Babigian, a member of the Lebanese Parliament and former Minister of Justice.

Archbishop Ashjian conveyed best wishes on behalf of the Prelacy and especially from Lebanese Armenians, echoing the hope that the clouds over Lebanon would soon dissipate bringing peace and harmony to the multi-communities of Lebanon.

DID YOU FORGET? We've Been Looking For You

It's Not Too Late!

Please send your annual donation for OUTREACH to:

Armenian Prelacy
138 E. 39th St.
New York, NY 10016

ADDRESS CHANGE?

Please inform us of any change in your address so we can keep our list up-to-date. If you receive more than one copy of OUTREACH please let us know. Sending us the mailing labels will insure quick, accurate results.

Rosilyn H. Overton, CFP, is a partner in Brown & Overton, a comprehensive financial planning and investment advisory firm known for its expertise in charitable giving and retirement plans. She is a Certified Financial Planner, holds a M.S. in Economics from Wright State University in Ohio. She has been named Business Woman of the Year in New York City and is Vice President—Communications of the New York Chapter of the International Association for Financial Planning. She has written numerous articles on finance, pensions, and insurance, and has appeared as an expert in financial planning on the Financial News Network, the CBS Morning News, and other television talk shows. If you have any specific questions about anything discussed in these "Giving is Receiving" articles, you may write to Ms. Overton at 20 Exchange Place, New York, NY 10005, 212-635-0633.

George S. Corey
Editor, The World

